

У дбайливих руках тих, хто не цурається праці, земля завжди перетворюється на невичерпне джерело прибутків

26

Віра ТКАЧЕНКО

Агропромислове підприємство «Хорс-КЛМ», що у Фастівському районі столичної області, за багатьма параметрами унікальне. Створене під керівництвом Леоніда КЕЛЬВИЧА, досвідченого господарника та фахівця, за чотири роки існування воно перетворилося на серйозного гравця в агропромисловому секторі. Серед державних відзнак Леоніда Миколайовича – звання «Заслужений працівник сільського господарства України», орден «За заслуги» III ступеня. А нещодавно з нагоди Дня працівників сільського господарства його особисто привітав Президент України Віктор Янукович, нагородивши знаного аграрія орденом «За заслуги» II ступеня.

Найбільшу та найуспішнішу справу свого життя Леонід Кельвич розпочав у 2008 році. На той час сільське господарство переживало не кращі часи. У руйнівних процесах великих трансформацій з мапи України зникали цілі села, господарства, колись родючі землі перетворювалися на чагарники, до яких нікому не було діла. «Та найприкріше, – зізнається мій співрозмовник, – все це відбувалося неподалік столиці. Я взявся за справу, як то кажуть, з чистого аркуша. Отримав у банку кредит, орендував 800 га землі, скупив техніку, збудував ферму, і, водночас, про людей, які зголосилися піднімати нове підприємство, не забув – побудували гуртожиток для них».

Кажуть, важливо в добрий час почати, та чимало залежить і від того, хто саме розпочинає і чи вміє він змусити

час і обставини працювати на справу. Леонід Кельвич зумів, бо мав за плечима неабиякий досвід керівної роботи в сільському господарстві. Після служби в армії працював заступником голови, а потім і головою колгоспу ім. XXII з'їзду КПРС у рідному Веприку на Київщині, був заступником очільника, а дещо пізніше очільником господарства «Україна» в Почуйках на Житомирщині, керував Попільнянським міжгосподарським підприємством із вирощування великої рогатої худоби. Менеджерський хист Леоніда Миколайовича сприяв тому, що уже за рік після створення сімейного підприємства «Хорс-КЛМ» воно вже міцно трималося на ногах: зросли професійний рівень кадрів і відповідно виробництва, стабільно високою була зарплата. «Спершу довелося несолодко.

Адже одразу націлилися працювати за кількома напрямками: підняти тваринництво, займатися рослинництвом», – розповідає Леонід Кельвич.

І справа була вже не тільки в очікуванні прибутків. У сільському господарстві він не новачок – з діда-прадіда рід Кельвичів працює на землі, тож кому, як не йому, знати просте правило: не вродило в полі – не владай у відчай, корівка-годувальниця збитки покриє. Головне – не опускає руки. На сьогодні тваринництво – одна з основних і найприбутковіших складових у господарстві. Пріоритетним напрямом є виробництво молока. Понад 200 голів великої рогатої худоби високопродуктивних молочних порід дають добрі надої, що сягають семи тисяч кілограмів на рік на кожну корову. Ферма має чудово обладнану молочарню, де продукція охолоджується й зберігається відповідно до сучасних технологічних вимог. Кожний етап догляду за тваринами механізований. Уже кілька років поспіль тут застосовують нову технологію – безприв'язне утримання худоби на м'якій підстилці. Переваги цієї новачки в тому, що вона дає можливість скоротити до мінімуму фізичне навантаження на людину, натомість – в кілька разів збільшити поголів'я великої рогатої худоби. Якщо раніше тварину треба було прив'язати, помити, відв'язати для прогулянки, то нині нічого такого робити не треба. Технологією все передбачено. І нині одна (замість 50, як це було раніше) людина обслуговує не менш як 300 корів. Тож працювати стало набагато комфортніше. Значною мірою спростилися процес годування тварин. Корми

підвозять лише раз на день, уранці, й розкладають на спеціальний стіл, який замінив традиційні годівниці, після чого подають худобі через кормозмішувачі. Упровадження нових технологій сприяло поліпшенню клімату в приміщеннях, значному скороченню витрат пального. Однак найголовніше, що завдяки передбачуваному режиму в корівок неабияк поліпшився апетит. Відповідно це вплинуло й на якість молока. До слова, його залюбки купують навколишні молокопереробні підприємства, популярна продукція й у споживачів.

Господарство має статус племзаводу, бо вирощує та продає племінну худобу, що є доволі прибутковою справою. Щорічно підприємство реалізує понад 50 телиць для інших агрофірм, частину залишає в себе для поповнення стада. Наразі в господарстві утримують 1000 голів свиней, із них 50 свиноматок. До речі, м'ясне виробництво найближчим часом планують істотно збільшити.

Іншим не менш важливим сектором роботи в господарстві є рослинництво. Базається воно на обробці орендованих земель, загальна площа яких 2500 га. Підприємство спеціалізується на вирощуванні зернових, кормових і технічних культур. Загалом їх налічується до 20 видів: пшениця, ячмінь, кукурудза, соняшник, ріпак, кормовий буряк тощо. Щороку в господарстві збирають понад 12 тисяч тонн збіжжя. Урожай використовують насамперед для власних потреб, щоб забезпечити кормами тваринництво. Проте більша половина вирощеного зерна йде на продаж. Ця галузь виробництва обіцяє стати чи не найприбутковішою. І для її розвитку в господарстві є необхідні умови, висококваліфіковані агрономи, механізатори. Кадри на «Хорс-КЛМ» плекають самотужки. Про те, що умови праці справді задовольняють людей, свідчить і той факт, що підготовані в господарстві фахівці залишаються тут працювати.

...Село Веприк, від котрого до Фастова рукою подати, веде історію з ко-

зацьких часів. Сьогодні тут мешкають близько 400 сімей. Сто осіб зайняті на підприємстві Леоніда Кельвича. Жодного разу він не допускав заборгованості в заробітній платі, не відмовив у допомозі тим, хто довірив йому свою землю. Господарство власним коштом підтримує соціальну сферу села, допомагає в розбудові району. Керівник сільгоспдприємства упевнений: якщо молоді не створити належних умов, не забезпечити роботою та гідною платнею, вона, як і раніше, прагнучиме до столиці, до комфортнішого життя. Тож якщо вже зараз не дбати про добробут, за кілька років працювати не землі буде нікому.

Можливі новації в законодавстві щодо продажу землі сільськогосподарського призначення сприймаються Леонідом Миколайовичем дуже болісно.

– Цього не можна допустити в жодному разі, – гарячкує мій спів-

розмовник. – Земля не товар, яким потрібно торгувати, дарувати, успадковувати. Це засіб виробництва, що має давати користь суспільству. Я не раз стверджував і вкотре наголошую: хоче людина присвятити себе сільському господарству, працювати на землі, будь ласка, дайте їй цю можливість, не заважайте, не лякайте реформами, які в той чи інший спосіб уже відбувалися в нашій історії й нічим добрим не закінчувалися.

– Земля – це жива істота, – переконаний відомий аграрій, – вона відчуває турботу, господарську руку й не вибачає байдужості, недбалого ставлення до себе. Жодна краплина селянського поту, жоден мозоль не залишаться невіддяченими – це добре відомо кожному, хто виріс у селі. У дбайливих руках тих, хто не цурається праці, земля завжди перетворюється на невичерпне джерело прибутків.

Кошечка

Голова Київської облдержадміністрації Анатолій ПРИСЯЖНЮК:

– Не таємниця, що Київщина завжди перебуває в центрі уваги всієї України, бо була й залишається міцним підґрунтям для зростання в усіх сферах життя країни. Це передусім аграрний край. Так, за десять місяців минулого року загальне виробництво сільгосппродукції порівняно з аналогічним періодом 2011 року зросло на 11,3%, у тому числі у профільних підприємствах – на 14,5%. За обсягом сільгоспвиробництва область посіла друге місце серед інших регіонів України.

Складовою будь-якого успіху, звісно, є люди, адже саме завдяки їхній продуктивній праці примножується добробут держави, завдяки небайдужості кожного з них ми впевнено дивимося в майбутнє. Серед таких і Леонід Миколайович Кельвич. Він справді належить до золотого фонду Київщини. Фермерське господарство «Хорс-КЛМ», яким керує Кельвич, завжди йде в ногу з часом, не чекає на інвестиції, а продовжує працювати на стабільність. Нинішні реалії свідчать, що саме забезпечення продуктами харчування й надалі залишатиметься світовим пріоритетом. Як відомо, за значний особистий внесок у розвиток агропромислового виробництва, вагомі трудові досягнення, багаторічну самовіддану працю Леонід Миколайович нагороджений орденом «За заслуги» II ступеня. Нових йому трудових звершень.